EDIȚIA II

Anul I. — No. 44. In Capitală numĕrul 5 bani. — In Districte 10 bani. Mercurĭ 5 Octomvrie 1888.

ADEVĔRUL

ZIAR COTIDIAN

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ streĭn în casă.
V. ALEXANDRI.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
STRADA DOAMNEĬ No. 15 bis
d'asupra tipografiĭ Thiel & Weiss.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU.

ABONAMENTE ȘI ANUNCIURĬ
pe 1 an . . Ln. 30
„ 6 lunĭ . „ 16
„ 3 „ . „ 10
Streinătat. Ln. 50
INSERȚII ȘI RECLAME
Linia . . . . Ln. 2
ANUNCIURI PE PAG. IV.
Linia . . . . 60 b.

Regiĭ trec popoarele rĕmân
O COMEDIE LA PALAT
SĂ FIM DREPȚĬ
Căsătoria Ocnașuluĭ
CRONICĂ TEATRALĂ

Serviciul telegrafic
al ziaruluĭ ADEVĔRUL

Paris, 15 Octomvrie.—*D. Floquet a depus pe biuroul Cameref proiectul sĕŭ de revizuire. El a cerut un vot de încredere pe care Camera i l'a acordat cu 307 voturĭ contra 181.*

Proiectul a fost trimis uneĭ comisiunĭ.

Discuțiunea bugetuluĭ s'a fixat pe Lunĭ.

Paris, 15 Octomvrie.— *Ministrul de resbel a decis ca de acum înainte să nu se primească nicĭ un ofițer strein în școalele saŭ stabilimentele militare nicĭ în regimente.*

Praga, 15 Octomvrie. Gazeta de Praga *(ediția de seară) publică o scrisoare din Viena care zice: „Prin numirea d-luĭ de Schönborn ca ministru de justiție, speranța opozițieĭ de a vedea cabinetul Taaffe sdruncinat, este nimicită. Comitele Taaffe a primit o nouă dovadă de încrederea ce Coroana o are într'ênsul. E vorba de a întări majoritatea actuală, de a respinge elementele extreme și de a proba că Austria aparține eĭ însășĭ și că realisează pe o bază conservatoare tradițiunile trecutuluĭ sĕŭ, respectând absolutamente obligațiunile și drepturile existente.*

Tot în sensul acesta, d. de Schönborn 'șĭ va îndeplini datoriile ca ministru; pe viitor, ca și în trecut, o egală justiție se va face tutulor naționalităților și tutulor partidelor.

Berlin 15 Octomvrie. — *După* Gazeta Germanieĭ de Nord, *broșura doctoruluĭ Mackenzie a fost confiscată pentru motiv de les-maiestate.*

Roma, 15 Octomvrie — *Ierĭ la 5 ore seara, împĕratul și regele s'aŭ dus împreună să viziteze villa Borgheze, trecênd prin Corso. In urmă regele a prezintat împĕratuluĭ pe toțĭ generaliĭ presențĭ la Roma.*

D Crispi va da în villa sa din Neapole un prânz în onoarea conteluĭ de Bismarck.

Iluminația Forumuluĭ a fost suspendată din cauza timpuluĭ urît.

Roma, 15 Octomvrie. — *D. Crispi a avut azĭ dimineață o lungă conferință cu d-nul de Bismarck.*

Roma, 15 Octomvrie. — *Se asigură că într'o audiență specială acordată conteluĭ de Bismarck, Papa a făcut aluziune la poziținnea sa actuală la Roma și că d-nul de Bismarck a dat să înțeleagă luĭ Leon XIII că Germania consideră cestiunea Romană ca închisă.*

Berlin, 15 Octomvrie. — *Autoritatea comunală a decis să trimeată Împĕratuluĭ, după întoarcerea sa, o deputațiune pentru a-ĭ remite o adresă care să exprime satisfacția populațiuneĭ berlineze pentru izbânda călătorieĭ luĭ Wilhelm II și voința de a face să se execute o fântână monumentală conform dorințeĭ Împĕratuluĭ.*

Bucurescĭ, 4 Octomvrie

REGIĬ TREC POPOARELE REMÂN

Greșala comisă de liberaliĭ-conservatorĭ prin părăsirea aliaților lor liberalĭ începe a'șĭ primi rĕsplata. Toată suflarea liberală a Țereĭ s'a întrunit pentru a combate pe conservatorĭ. Aceștĭ din urmă sunt amenințațĭ d'a perde toate simpatiile pe carĭ le câștigaseră în opinia publică prin lupta lor de 12 anĭ, contra regimuluĭ colectivist. De altă parte nu va trece mult și toate pĕcatele colectiviștilor vor fi spălate prin unirea lor cu liberaliĭ independențĭ.

Ruperea opozițiuneĭ-unite a avut dar un rezultat folositor pentru ambele colectivitățĭ regale.

Colectivitatea brătienistă se va primeni sub eticheta liberalilor independențĭ;

Colectivitatea junimistă se va întări din elementele conservatoare.

Partidul conservator în bunul înțeles al cuvêntuluĭ e slăbit, căcĭ el și-a perdut individualitatea și independența prin alipirea sa cu junimiștiĭ.

Partidul liberal independent nu maĭ există de când s'a contopit cu colectivitatea brătienistă.

Așa dar Regele poate crede că a atins scopul Sĕŭ; el are la îndemână două formațiunĭ politice carĭ pentru moment se întrec în dinasticism.

In capul celeĭ d'ântêiŭ e Domnul Ioan Brătianu.

In capul celeĭ-l-alte este Domnul Carp.

Când Palatul va vedea că una din aceste colectivitățĭ începe a se uza, atuncĭ va pregăti pe cea-l-altă spre a o aduce la putere fără a fi nevoit să'șĭ schimbe politica.

Dar naște întrebarea:

In mijlocul acestor manoperĭ puțin regale ale Regeluĭ Carol, Țara unde rĕmâne?

In fața celor ce se întêmplă de câțĭ-va anĭ și a dispretuluĭ pe care Regele și susțiitoriĭ luĭ interesațĭ îl arată către popor, rĕspunsul firesc la această întrebare este:

Țara nu poate fi de cât în partea acelora carĭ aŭ rĕmas neatârnațĭ de Palat.

In adevĕr poporul român nu se compune numaĭ din câțĭ-va politicarĭ ambițioșĭ în ochiĭ cărora orĭ ce mijloc e bun pentru a ajunge la putere; El e răbdător, mult răbdător și lasă pe rîvnitoriĭ de putere să se umilească și să se tîrească înaintea Palatuluĭ până în zioa când, sătul de atâtea turpitudinĭ, se va ridica și într'un avênt puternic va mătura într'o clipă pe Coruptor și pe corupțĭ.

Se înșală amar Regele Carol dacă crede că conservatoriĭ și liberaliĭ oportuniștĭ care îl cădelnițează astăzĭ din cauza unor interese momentane, îl vor susține în zile negre.

Poate El să o ducă încă cât-va timp slujindu-se de poftele unora și a altora, dar când va veni zioa de grea cumpănă în care Carol I va fi nevoit să'șĭ caute un reazăm în popor, aceasta îĭ va rĕspunde:

„Mergĭ de 'țĭ caută susțiitorĭ acolo unde i-aĭ căutat până acum; eŭ nu te cunosc căcĭ îmĭ eștĭ strein de neam și de lege; nu te iubesc, căcĭ nu iubesc de cât pe cine mĕ iubește."

Atuncĭ dinasticiĭ de ocaziune și măgulitoriĭ de astăzĭ se vor lepăda de dinasticismul lor ca șoareciĭ care părăsesc corabia când vĕd că dînsa este aproape d'a se scufunda.

Și eĭ vor merge cu țara fiind că la urma urmelor și eĭ îșĭ vor aduce aminte că sunt Românĭ.

Regiĭ și guvernele trec; popoarele rĕmân!

Dunăreanul.

O comedie la Palat

Ploieșteniĭ, și încă liberaliĭ ploieștenĭ, aŭ avut curioasa idee de a trimite pe unul dintre eĭ la Rege spre a se plânge de ingerințele în alegerĭ pe carĭ le-ar face fostul prefect d. Vlahuți. Persoana aleasă spre acest scop a fost d. C. C. Dobrescu, profesor în capitală.

In intervalul ce s'a scurs de la cererea audiențeĭ până în ziua când ea a trebuit să aibă loc, prefectul Vlahuți a fost înlocuit prin d. dr. Garoflidi.

După uniĭ audiența și-ar fi perdut importanța eĭ; după alțiĭ ea d'abia acuma a trebuit să'șĭ aibă rațiunea de a fi, de oare-ce nimica nu se poate imputa maĭ puțin fostuluĭ prefect de Prahova de cât tocmaĭ ingerințe în alegerĭ, ceea-ce a determinat înlocuirea luĭ prin d. dr. Garoflidi.

Liberaliĭ din Ploieștĭ aŭ vrut dar să joace o comedie în sala de audiență a Regeluĭ și eĭ aŭ fost rĕsplătițĭ precum se cuvine.

După ce d. C. C. Dobrescu s'a achitat de mandatul sĕŭ plângêndu-se Majestățiĭ Sale de ingerințele administrative în alegerĭ esercitate de d. Vlahuți, ingerințe închipuite, Regele ar fi rĕspuns: tocmaĭ din pricina ingerințelor am înlocuit pe d. Vlahuți prin d. dr. Garoflidi!

Or fi rîs eĭ amêndoĭ in petto, *Regele într'o parte, d. Dobrescu în alta; însă aceia despre care s'a rîs aŭ fost Ploieșteniĭ, care de sigur nu se vor maĭ plânge de acuma înainte la Rege.*

Să fim drepțĭ

Mulțĭ dintre conservatorĭ și toțĭ aceia carĭ s'aŭ acățat saŭ speră de a se acăța încă de pulpana junimiștilor, fie pentru a se înfrupta din budget și putere în chip definitiv, fie pentru a trece gârla ce nu o pot trece cu poporul, găsesc că aliațiĭ lor de erĭ, d. Dem. Brătianu cu aĭ sĕĭ aŭ făcut o unire imorală cu colectiviștiĭ în vederea alegerilor.

Admițênd această unire ca un fapt îndeplinit, oportuniștiĭ se năpustesc asupra d-luĭ Dem. Brătianu cu aĭ sĕĭ și nu le crută nicĭ injuriile cele maĭ puțin parlamentare.

E adevĕrat, că, de la aceia carĭ n'aŭ luptat pentru alt ceva de cât pentru a da jos pe d. I. Brătianu, spre a se putea așeza la masa budgetuluĭ în locul acelora pe carĭ îĭ ospăta sinistrul bĕtrân, nu poțĭ pretinde ca să se uite maĭ sus de cât la ceĭ cu sacul cu grăunțe, și maĭ adânc de cât chiar în fundul aceluĭ sac; însă ceea-ce le poțĭ pretinde, este că ajunșĭ la putere prin opoziția-unită să lașĭ acelora carĭ cred că opoziția-unită încă nu și-a ajuns scopul prin aducerea la putere a unuĭ noŭ regim personal, de a-șĭ urmări scopul.

Să ne esplicăm:

D. Dem. Brătianu, a primit concursul nu numaĭ al liberalilor ci și al conservatorilor și al or cuĭ pentru a se opune guvernuluĭ personal al Regeluĭ. Colectiviștiĭ căzând, aŭ venit și eĭ la d. Dem. Brătianu și îĭ aŭ zis, să ne înțelegem în vederea alegerilor, căcĭ și noĭ suntem liberalĭ.

La acestea d. Dem. Brătianu a rĕspuns: o fi; însă între liberalĭ nu încape înțelegere, d-voastră vrețĭ de sigur ceea ce vreaŭ eŭ; însă fiind că cele maĭ în vază persoane dintre d-voastră aŭ blamat liberalismul, eĭ nu maĭ aŭ încrederea poporuluĭ și de aceea să se retragă și să lase pe ceĭ-l'alțĭ. Iată o listă de liberalĭ oneștĭ, voĭ oamenĭ de principiĭ carĭ n'avețĭ interese personale votați-o.

Unde e acĭ ceva imoral?

Da, dacă d. Dem. Brătianu ar fi admis pe lista d-sale persoane blamate din regimul trecut, atuncea i s'ar fi putut spune, că a făcut un têrg rușinos precupețind persoanele și uitând principiul care a legitimat opozițiunea sa: *smucirea din ghiarele Maiestățiĭ Sale a putereĭ ce pe nedrept și-o insușește și silirea sa de a nu'șĭ maĭ crea ministerĭ de fantasie.*

D. Dem. Brătianu n'a făcut aceasta, el a impus celor învinșĭ voința sa și le a zis: scopul nu mi l'am atins, ațĭ căzut prin popor, rĕsturnațĭ și voĭ pe aceia carĭ uită poporul, decĭ el a urmat calea pe care și-a prescris'o.

Făcut-aŭ așa aceia care îl acuză pe d. Dem. Brătianu de a fi făcut o legătură imorală?

Lupta opozițieĭ-unite, rațiunea care a

legitimat'o a fost tocmaĭ scăparea ţĕreĭ, de regimul personal al Străinuluĭ şi reînvierea vieţeĭ parlamentare în chipul prevĕzut de spiritul Constituţiuneĭ noastre; acest scop n'a fost ajuns şi oportuniştiĭ în schimbul uneĭ feliĭ din caşcavalul budgetuluĭ, în schimbul uneĭ găurĭ din acel caşcaval unde să se poată ascunde, aŭ uitat scopul pe care şi l'aŭ propus.

N'avem pretenţia de a întări memoria acelora care nu vor să o aibă; însă în vederea scopuluĭ pe care opoziţia-unită şi l'a propus şi care e ameninţat de a nu fi atins prin atitudinea conservatorilor-oportuniştĭ, trebue să le zicem ca conservatorĭ: să fim dreptĭ, d. Dem. Brătianu are dreptate: iar d-voastră oportuniştilor roadeţĭ budgetul, ţara va fi încântată de această muzică, dar, pentru Dumnezeŭ, ascundeţi-vĕ şi nu sărițĭ altora în ochĭ.

ECOURI

P. S. S. episcopul Melhisedec al Romanuluĭ, venea ierĭ cu trenul accelerat spre Bucureştĭ pentru a fi faţă la deschiderea sântuluĭ Sinod. In acelaşĭ vagon se afla şi autorul articolelor veninoase din *Democraţia* adresate P. S. S. adecă d. Dim. Sturza.

Ajungênd la gara Ploeştĭ d. Dim. Sturza fostul ministru al Romănieĭ s'a scoborît din vagon şi a intrat în restaurant cerênd ca să se facă în grabă o bună cafea cu lapte pentru P. S. S. episcopul Romanuluĭ.

N'apucară bine chelneriĭ restaurantuluĭ să aşeze serviciul de cafea pe tavă şi ilustrul ministru o şi apucă şi fugi cu ea în vagon la P. S. S.

După câte-va minute ceĭ ce se aflaŭ pe peronul gărei din Ploeştĭ aŭ putut vedea pe d. Dim. Sturza sprijinind pe P. S. S. care se scoborî din vagon, căruia 'ĭ înlesni ast-fel scoborîrea.

Cât de amabil e d. Dim. Sturza! şi-aŭ zis ceĭ ce 'l cunosc de departe.

Ba e lacheŭ şi-aŭ zis aceia care 'l cunosc maĭ bine.

Noĭ nu zicem nimica, dar înregistrăm ambele părerĭ.

AFACEREA MIULESCU

Afacerea Miulescu a avut două nenorocirĭ marĭ, ântâĭ că ea a căzut în perioada electorală, şi al doilea că a încăput pe mâna *Epoceĭ*, care s'a grăbit numaĭ de cât de a face din ea o armă electorală.

Nu ne îndoim, că dacă s'ar fi aşteptat cu această cestiune până după alegerĭ s'ar fi făcut maĭ bine. Insă precum am zis'o altă dată, noĭ nu comandăm împrejurărilor ci ne supunem lor.

După o alarmă dată în cauza nenorocituluĭ Miulescu, care zace nevinovat în ocnă, *Epoca* vĕzând că acţiunea sa displace sferelor înalte, de unde ea se inspiră, a tăcut, după ce a publicat procesul verbal al luĭ Gh. Soare ea numaĭ zice nimica, lăsând ast-fel lumea în presupunere că am fi în adevĕr în faţa uneĭ imposturĭ precum îĭ a plăcut *Românieĭ Libere* să numească afacerea.

Credem de datoria noastră, de a reproduce după *Scrisoarea Sĕptămâneĭ*, ceea ce a servit guvernanţilor de pretext, pentru a trîmbiţa lumeĭ că avem a face cu un impostor. Ea va vedea că avem a face, dacă nu cu o fabrică de muşama în regulă, cel puţin cu oamenĭ prea neesperimentaţĭ în de aie poliţieĭ.

Lăsăm la o parte cele ce povesteşte d. Costaforu despre faptul că Gh. Soare, a putut comunica cu alţiĭ şi venim la argumentul hotărîtor, acela că Gh. Soare n'a recunoscut nicĭ strada, nicĭ casa unde s'a comis crima.

Iată ce citim în *Scricoarea Sĕptămâneĭ* asupra acestuĭ argument, căcĭ altul nu există:

„Căpitanul Dimancea a luat pe Gh. Soare în trăsură. S'a dus pe strada Fântâneĭ, şi a întrebat dacă cunoaşte unde este.

Nenorocitul de o lună de zile aproape de când era la secret, eşind, aşa, la lumina zileĭ, în mijlocul unuĭ oraş unde nu maĭ fusese de 2 anĭ, în zăpăceala primuluĭ moment n'a recunoscut în ce stradă se află.

Ha! Ha! îşĭ zise în sine bănuitorul căpitan. Inţeleg.

Merseră maĭ departe.

Intrară pe strada Soareluĭ.

— Eĭ strada aceasta o cunoştĭ?

Soare se uita uimit în dreapta, în stânga, nu recunoştea nimic.

— E strada Soareluĭ! îĭ zise capitanul cu convingerea sa deja făcută.

A! nu recunoştĭ nicĭ strada unde s'a comis crima!?

Am înţeles!

— Eĭ ia să vedem, casa o recunoştĭ?

Soare nu recunoscu nicĭ casa.

Peste o oră, căpitanul Dimancea raporta d-luĭ Th. Rosetti că Gh. Soare e un impostor, şi seara îl porni la Focşanĭ cu acte scrise în acest sens.

Când a doua zi ne întâlnirăm, şi îmĭ spune cele întâmplate, îĭ puseĭ o singură întrebare:

Cercetat-aĭ dumneata dacă de acum treĭ anĭ şi până azĭ strada Soareluĭ s'a schimbat în ceva saŭ e tot aşa ca atuncĭ?

Căpitanul rĕmase încremenit.

— Ba la asta nu m'am gândit!

— Păcat! Fiind-că era un lucru principal. Eŭ unul ştiŭ din propria experienţă că acea stradă s'a schimbat într'un mod ne maĭ pomenit.

In capul stradeĭ, despre strada Fântâneĭ s'aŭ clădit casele d-luĭ Em. Băleanu, vis-à-vis se prefac în mod radical acelea ale d-luĭ Missir; alte case nouĭ s'aŭ clădit, iar prin curtea caseĭ unde s'a comis crima o uliţă largă s'a deschis: strada Numa Pompiliu, care pe atuncĭ nu exista de cât ca strîmtă ulicioară.

Casa, ea însăşĭ s'a reparat radical, s'a vopsit alt-fel, un grilaj noŭ înconjoară curtea, care pe atuncĭ era desgrădită; în fine, o pereche case nouĭ s'aŭ ridicat alăturĭ.

Nimic maĭ explicabil ca uluiala bietuluĭ Soare.

Desfid pe orĭ cine, şi în parte pe orĭ care din domniĭ juraţĭ, să maĭ recunoască locul şi casa unde am fost atuncĭ cu toţiĭ să facem descindere locală!

La aceasta d. Dimancea nu se gândise.

Im pare rĕŭ s'o zic, — şi nu o zic pentru a 'ĭ fi desagreabil — dar domnia sa a dovedit în aceasta că nu este făcut pentru poliţie. Ceea ce nu îĭ face nicĭ o desonoare.

Eĭ bine, dacă într'o afacere ca aceasta, unde ar fi trebuit talentele unuĭ poliţian din Paris saŭ Londra, un căpitan Dimancea, novice în această meserie, s'a înşelat, ce trebue să facem? Să renunţăm la descoperirea adevĕruluĭ? Să nu căutăm maĭ departe? Să credem că G. Soare a născocit din capul luĭ un *basm* întreg, saŭ l'a învĕţat pe de rost de la mine saŭ altul?

Aceasta ar fi stupid.

Care ar putea fi scopul? Graţierea luĭ Miulescu? Nu era nevoe pentru a o obţine de atâta complicaţie; din contra, poate azĭ să ne isbim d'o încăpăţînare sistematică d'a i se acorda.

Saŭ vr'un scop politic, cum pretind ziarele colectiviste?

Aşa de prost nu sunt, vĕ rog s'o credeţĭ.

Ceea ce este adevĕrat, şi încă nu se poate descoperi!... Cum aş fi putut spera să se descopere ceea ce n'a existat nicĭ odată?..

Unde se găsesc complicĭ pentru o aşa infamie?

Unde banĭ? Şi în definitiv pentru a câştiga ce?

Condemnarea unuĭ Ţirlea şi Stănciulescu nevinovaţĭ!

Ce neroadă închipuire!"

Aflăm acuma că căpitanul Stănciulescu care a fost eliberat de sub secret, ar fi fost pus din noŭ la secret. Să fie oare în legătură cu afacerea Miulescu?

De pretutindenea

Anglia

Se asigură că socialiştiĭ, profitând de împrejurarea că poliţia este ocupată cu căutarea asasinilor din Whitechapel, vor încerca a reîncepe violentele lor manifestărĭ din iarna trecută la Trafalgar-square.

Spania

După un zvon venit din Florenţa, don Jaine, fiul luĭ don Carlos, care se află actualmente la Viareggio, va intra în armata engleză şi va pleca în Indiĭ. Muma sa ducesa de Madrid, ar fi scris regineĭ Anglieĭ pentru a obţine autorisaţia necesară.

* * *

Criza latentă provocată de proectele militare ale generaluluĭ Cassolo, nu s'a modificat Cabinetul e şi acuma adânc împărţit asupra cestiunilor de reformă în armată, întocmaĭ ca şi partidul liberal.

Cu toate sforţările luĭ Sagasta o soluţie satisfăcătoare a crizeĭ pare puţin probabilă.

Afganistan

Ştirĭ din Cabul anunţă că triburile situate împrejurul luĭ Gurzli, s'aŭ revoltat contra Emiruluĭ.

Statele-Unite

Un conflict a izbucnit mercurĭ în Chicago între poliţia şi greviştiĭ companieĭ tramvaiurilor. Mulţimea a aruncat cu pietre în poliţiştĭ carĭ s'aŭ apĕrat cu bastoanele lor. O sută de greviştĭ aŭ fost uşor rănițĭ. S'aŭ tras câte-va focurĭ. Situaţia e ameninţătoare. O proclamaţie a primaruluĭ invită pe locuitorĭ a nu se duce la întrunirile publice.

Şeful poliţieĭ a poruncit ca orĭ-ce atrupamente de oamenĭ să fie împrăştiate prin mijloacele necesare.

Informaţiunĭ

Membriĭ grupuluĭ Dimitrie Brătianu aŭ hotărât de a ţine în cursul sĕptămâneĭ acesteia maĭ multe întrunirĭ publice prin judeţe.

* * *

E vorba în Craiova ca toţĭ liberaliĭ, curaţĭ şi necuraţĭ să se unească pentru alegerile actuale. Căderea conservatorilor în Dolj ar fi în o atare eventualitate sigură.

* * *

O depeşă datată de Sâmbătă şi trimisă ziaruluĭ *Neue freie Presse* anunţă deja victoriĭ ale guvernuluĭ în colegiul III.

Corespondenţiĭ *Presseĭ* sunt profeţĭ de vreme ce ştiŭ de Sâmbătă ce va fi Duminecă şi Lunĭ. Politica la noĭ, zice că colegiul al 3-lea e o minciună!

* * *

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVĔRUL"

CĂSĂTORIA OCNAŞULUI

DE

ALEXIS BOUVIER

5 PROLOG

Capitolul I

Un colţ al Parisuluĭ, noaptea.

Atuncĭ, cu laşitatea femeĭ pierdute, cu orbirea amanteĭ, ea deschise lungele eĭ foarfece şi tăie degetele Dulgheruluĭ înfipte în bîrnă.

Subt această durere oribilă, nenorocitul începu a striga din toate puterile sale:

— Ajutor! omorîtori!...

El lăsă piciorul pentru a se agăţa maĭ bine de bîrna de care mâna luĭ sfărîmată nu putea să se maĭ ţie.

Auzind aceste strigăte Jacques spăĭmîntat dar liber pe mişcările sale, lovea cu putere îndoită peste obrazu luĭ, forţându-l să tacă.

Ploaia cădea mereŭ...

Era un tabloŭ îngrozitor, lupta mortală între aceştĭ doĭ oamenĭ, în mijlocul nopţeĭ şi al furtuneĭ. Jacques nu maĭ avea pe dînsul de cât nişte sdrenţe; hainele luĭ sfâşiate în cea d'întâiŭ luptă, nu se maĭ ţineaŭ de corpul sĕŭ; stofele muiate de apă se rupeaŭ la fie-care moment, lăsînd să se vadă carnea care fumega subt ploaie. Pe faţa luĭ începuse a se vedea urmele vinete ale loviturelor pe care le primise; sîngele 'ĭ curgea pe ochĭ, pe urechĭ şi pe nas, întinzîndu-se, amestecat cu ploaie, pe cămaşa luĭ făcută petece. De partea cea-l'altă a parapetuluĭ podeluĭ, Dulgherul atîrna spînzurat, îmbrăcămintea luĭ udată întindea maĭ mult corpul luĭ şi 'ĭ dedea înfăţişarea ţeapănă a unuĭ cadavru; subt acest spînzurat trăind încă, apa curgea sombră, abia reflectând luminele felinarelor, care, în ploaie nu luminaŭ maĭ de loc.

Grelele luntre legate de Estacade gemeaŭ lovindu-se subt aceştĭ luptătorĭ.

Pe punte, Linotte, în genuchĭ, şi maĭ frumoasă — cu toate că ochiĭ sĕĭ eraŭ plinĭ de un foc de ură — cu pĕrul eĭ lipit pe tîmple şi pe obrajiĭ sĕĭ în inele strălucitoare; gura sa puţin contractată lăsa să se vază dinţiĭ eĭ strînşĭ, pielea eĭ care lucea pală subt apă, increţiturile uscate ale rocheĭ sale muiate, o făcea să semene cu statuele de fildeşĭ de care veacul de mijloc a umplut bisericele toate.

Ploaia cădea, cădea mereŭ!

Vîntul zguduia cu un urlet îngrozitor, arborĭ cheiurilor, aĭ grădineĭ Plantelor şi aĭ Intrepozituluĭ.

In această noapte, în acest zgomot, în această grozăvie, Dulgherul urla:

— Ucigaşiĭ! Ucigaşiĭ!

Era grozav să 'l vezĭ ast-fel, simţindu-şĭ mâinele că se desfac şi lasă bîrnele poduluĭ, pierdut, fără speranţă, în această apă neagră ca cerneala, clocotind subt picioarele sale... ochiĭ sĕĭ 'ĭ eşaŭ din orbite, balele 'ĭ veneaŭ pe buze, barba şi pĕrul i se sbârlise, şi deja începuse a 'ĭ văiji prin urechĭ grozavul gâlgâit al înecaţilor. El desfăşură tot ce 'ĭ maĭ rĕmăsese din energie şi începu a striga:

— Ajutor! Ajutor!

Era grozav să auzĭ în mijlocul furtuneĭ, al tunetuluĭ şi al ploaieĭ strigătul acesta.

Jacques, pe jumĕtate spăĭmîntat de acest strigăt, care credea că va deştepta tot Parisul, obosit de o luptă prea lungă, în care de două orĭ se crezuse pierdut, temîndu-se ca vre-un salvator, orĭ vre-un rĕsbunător, să nu se ivească, şi să descopere că din luptă devenise asasinat... că nu maĭ fusese luptă ci crimă... nebun de turbare şi de ură, el zicea:

— Să sfîrşim, să moară odată!

Un lucru oribil se petrecu... Cu călcâiul cismeĭ sale el strivi pe lemn degetele nenorocituluĭ!

Linotte zise:

— Aşteaptă Jacques! aşteaptă! Maĭ bine 'ĭ voiŭ tăia degetele unul câte unul de cât să 'l las să se urce înapoĭ... trebuie să cază!

Şi foarfecele sîngerate îşĭ făcură opera lor hidoasă.

Un ţipăt teribil resună... cel din urmă!

Pe urmă căderea unuĭ corp în apă, şi nu maĭ fuse nimic!

Ploaia şi vîntul încetară ca şi cum n'ar fi maĭ avut nimic să ascunză.

Jacques rĕmase câte-va minute ca prostit. Pe urmă eşi din amorţeala asta, se aplecă pe parapet şi privi apa cea neagră în care dispăruse Dulgherul; curentul ştergea cele din urmă cercurĭ care arĕtaŭ locul unde fusese mormîntul cel de apă... O mână apĕru... căutând în zadar să se agaţe de ceva... pe urmă se cufundă... Cercurile se formară din noŭ şi iar se şterseră... Câte-va băşicuţe, eşiră clocotind la faţa apeĭ... aceasta fuse totul.. totul!... Jacques, înspăĭmîntat, cu mâinele încleştate pe bîrne, cu privirea aţintită pe această apă sombră, curgându-ĭ pe frunte şiroaie, nu de apă — căldura creeruluĭ o uscase — dar de nădușală. Jacques nu putea să se mişce din acel loc... şi privirea luĭ maĭ pătrunzătoare vedea în apă, culcat pe nomol cadavrul victimeĭ sale.

Cel din urmă ţipăt al Dulgheruluĭ spăĭmîntase pe Linotte, resuflarea eĭ era grea, sângele i se oprise, un frig îĭ pătrunsese oasele şi ţipătul rĕsuna mereŭ în urechele sale!... Foarfecele 'ĭ căzură din mână, sgomotul oţeluluĭ lovind scîndurile şi căzînd în apă o făcu să tresară...

Jacques o privi... ochiĭ lor scoaseră două scîntei şi eĭ tresăriră...

Auziră un zgomot de paşĭ şi de vocĭ care ziceaŭ:

Acolo! acolo! pe puntea Estacade, sunt tot acolo!...

Ceĭ doĭ ucigaşĭ se priviră tremurînd.

(Va urma.)

In unul din numerile noastre precedente am publicat o informaţie dată sub rezervă şi fără de a se da vre-un nume. D. maior Pavlof crezêndu-se ofensat a reclamat justiţiei.

Declarăm că acea informaţie n'a visat nicĭ de cum pe domnul maior Pavlof personal şi că n'a fost de cât o mistificare făcută prin insinuaţiunĭ streine, de persoane pe care nicĭ nu le cunoaştem.

* * *

Concursul pentru admiterea elevilor în şcoala de marină, se va ţinea la Galaţi, în ziua de 10 Octomvrie, la comandamentul flotileĭ.

* * *

D-niĭ generalĭ Ipătescu şi Berendeĭ vor fi susţinuţĭ de guvern în viitoarele alegerĭ pentru Senat.

* * *

La întrunirea liberală ce se ţine în seara asta la Jigniţă, vor vorbi d-niĭ Blaramberg, Vrăbiescu şi Boerescu.

* * *

Candidaturele guvernamentale nu vor fi definitive de cât la finele sĕptămâneĭ, din cauza neînţelegerilor ce esistă.

* * *

Conservatoriĭ se opun la numirea d-luĭ Lepădătescu ca inspector de poliţie cl. I pe motiv că este omul d-luĭ G. Vernescu. Eĭ susţin numirea uneĭ alte persoane.

* * *

Intre direcţiunea generală a telegrafelor şi poştelor şi Prima societate I. R. privilegiată de navigaţie cu vapoare pe Dunăre, s'a încheiat o convenţiune pentru înfiinţare de biurourĭ telegrafice, la debarcaderele menţionateĭ societăţĭ de la Turnu-Severin, Calafat, Bechet, Corabia, T.-Măgurele, Zimnicea, Giurgiŭ (Smârda), Olteniţa, Gura-Ialomiţa, Brăila şi Galaţĭ.

Această convenţiune a fost aprobată şi va fi pusă în aplicare, îndată ce se vor înfiinţa birourile telegrafice la debarcadere şi vor fi puse în comunicaţie cu oficiurile Statuluĭ.

* * *

Candidaturile liberale vor apare peste 2 zile în ziarele liberale din capitală.

* * *

In Galaţĭ aŭ reuşit în tus trele circumscripţiĭ delegaţiĭ conservatorĭ.

* * *

Ni se telegrafiază din Iaşĭ, că socialiştiĭ aŭ reuşit în maĭ multe comune rurale din judeţul Iaşĭ.

Izbânda liberalilor în col. al 2-lea este sigură, şi nimenea nu se maĭ îndoeşte de ea.

* * *

La Tecucĭ administraţia a împedecat alegerea delegaţilor în 22 comune rurale devotate candidatuluĭ conservator independent Iorgu Balş.

Oare aceasta înseamnă curat. Decĭ se petrece ceva necurat în alegerile de ăst timp.

Să vedem acuma, dacă aceia carĭ se zic conservatorĭ nu vor susţine contra d-luĭ Iorgu Balş pe d. Constantin Bobeica care se afişează ca liberal.

* * *

In urma autorizaţiuneĭ ce i s'a dat de guvern, delegatul român, d. general Pencovicĭ, trebue să semneze peste 2 saŭ 3 zile, protocoalele definitive ale operaţiunilor de delimitare a fruntarielor româno-austriace.

* * *

Indată după terminarea alegerilor generale, guvernul va reîncepe tratativele pentru încheerea convenţieĭ comerciale cu Austria.

Ştirĭ mărunte

Principele de Wied, fratele regineĭ soseşte de seară în capitală.

* * *

Consiliul de administraţie a creditulŭ funciar rural este convocat a se întruni Joĭ.

Universalul preşedinte al consiliilor de administraţie Principele Dem. Ghica va presida această întrunire.

* * *

S'aŭ înaintat la gradul de locotenent pe ziua de 1 Octomvrie, sub-locotenenţiĭ: Stoianovicĭ A. din batalionul 4 de vênătorĭ; Gârlea Nicolaĭ din reg. 8 linie; Marghiloman A. din reg. 8 dorobanţĭ; Negulicĭ Nicolae reg. 30 dorobanţĭ; Mihăescu Gh. reg. 4 dorobanţĭ; Budişteanu N. reg. 7 dorobanţĭ.

* * *

D. G. M. Celasian s'a numit secretar al comitetuluĭ permanent de instrucţie publică în locul d-luĭ Lascar, înaintat.

* * *

„Monitorul oficial" de azĭ publică situaţiunea sumară a caselor de credit agricol, pe luna August.

* * *

Cursurile şcoaleĭ de cavalerie încep de lunĭ 10 Octomvrie.

* * *

D Mihail Cogălniceanu a făcut erĭ o lungă visită d-luĭ Dimitrie Brătianu.

* * *

D. Al. Marghiloman, ministrul de justiţie se întoarce azĭ în capitală.

* * *

In cursul luneĭ Noemvrie se va ţinea concurs la ministerul de externe pentru ocuparea unuĭ loc de ataşat de legaţiune.

* * *

Printre funcţionariĭ superiorĭ de la banca naţională, se vorbeşte de câte-va zile că d. Carada se va retrage de la bancă.

Când vom vedea vom crede. D. Carada să se retragă de la banca naţională! Acesta e un vis al unuĭ bolnav.

* * *

Aflăm că colonelul Voinescu va fi rechemat de-o-cam-dată din noŭ în funcţia de director al şcoaleĭ de ofiţerĭ din capitală.

Alergărĭ de toamnă

Duminică 2 Octomvrie

Ziua fiind nouroasă şi ploioasă, prea puţină lume s'aŭ dus la Băneasa spre a asista la alergărĭ.

Resultatul e cel următor:

Premiul ministeruluĭ domenielor. — Distanţa 2200 metri.

Premiul I 2500 leĭ, II 350, III 150.

A câştigat premiul I *La Gondola* a hergheliei Paşcanĭ; al doilea *P. L. M.* din aceiaş herghelie şi al treilea *Cartel* al d-lor Marghiloman.

Premiul Floreasca. — Premiul I 2000 leĭ, câştigat de *Cavalcadour* al d-lor Marghiloman, care singur a alergat.

Premiul Ţurloaia. — Premiul I 2500 leĭ, II-lea 300.

A câştigat premiul I *La grâce* a d-lor Marghiloman, al doilea *Alleia* al d-luĭ Al. Catargiu.

Premiul Mogoşoaia Steeple Chasse.—Premiul I 2500 leĭ, II-lea 300.

A câştigat premiul I *Villeroy* al d-luĭ Marghiloman, al doilea *Jane* al aceluiaşĭ proprietar.

Premiul subscriitorilor.—Premiul I 3000 leĭ, II-lea 250.

A câştigat premiul I *P. L. M.* şi al doilea *God-Bye* a d-luĭ Malla.

Ultime informaţiunĭ

Se vorbeşte prin unele cercurĭ militare de numirea d-luĭ locotenent-colonel Tell, directorul şcoaleĭ speciale de artilerie şi geniŭ, ca şef al statuluĭ major al corpuluĭ I de armată, în locul d-luĭ colonel Sakelarie, numit în locul d-luĭ colonel Algiu, la corpul II de armată.

* * *

Funcţionariĭ eforieĭ se vor întruni din noŭ Duminică pentru a alege un membru în consiliul de administraţie al comitetuluĭ pensiunelor de pe lângă eforia spitalelor civile.

* * *

Pretutindenĭ, afară de localităţile pe care le-am dat deja, la alegerile de delegaţĭ aŭ eşit candidaţĭ liberal-conservatorĭ.

La Corabia, aŭ eşit junimiştiĭ purĭ.

* * *

Prefectul de Botoşanĭ Hermeziŭ a fost în Bucureştĭ, şi ierĭ a avut o lungă audienţă la ministrul de interne.

* * *

Erĭ cetăţeniĭ care eraŭ întrunuţĭ, în vederea alegerilor în strada Sf. Voivozĭ, aŭ fost împedecaţĭ de a ţine întrunirea de către o ceată de bătăuşĭ; numaĭ ceĭ maĭ curagioşĭ aŭ putut pătrunde în sala, unde s'a ţinut întrunirea. La eşire cetăţeniĭ aŭ fost primiţĭ cu petre de bătăuşi primărieĭ.

Trebue să se noteze, că întrunirea a fost convocată de conservatorĭ independenţĭ, pentru a se putea judeca actul de toleranţă al primărieĭ.

* * *

La Caracal nu s'aŭ făcut alegerile de delegaţĭ, pentru că... n'aŭ avut cine să-ĭ aleagă.

* * *

D-niĭ Scarlat Orăscu şi M. Lepădătescu sunt numiţĭ inspectorĭ de poliţie în capitală.

* * *

D. G. Ghica, noul ministru plenipotenţiar al ţĕreĭ la Berlin va pleca la postul sĕŭ după reîntoarcerea împĕratuluĭ Germanieĭ.

* * *

D. general Fotino îşĭ pune candidatura la colegiul I de Senat.

D. I. C. Brătianu nu-şĭ va maĭ pune candidatura sa de deputat în Râmnicul Vâlciĭ.

* * *

S'aŭ ales membriĭ în consiliul de administraţie a fabriceĭ de hârtie de la Letea d-niĭ St. Sihleanu, dr Nicolescu, Radu Porumbaru, Pană Constantinescu şi Iordache Ionescu.

ULTIME DEPESI

Paris, 16 Octomvrie. — Ziarele radicale consideră că votul de ierĭ întăreşte ministerul care va ţine probabil până la alegerĭ.

Ziarele monarhiste exprimă în general o părere analoagă, şi spun că conservatoriĭ nu maĭ aŭ de acum înainte în faţa lor de cât pe radicalĭ.

Ziarele republicane moderate deplâng slăbiciunea centruluĭ parlamentar şi orbirea cabinetuluĭ care a deschis spărtura în detrimentul Republiceĭ.

Roma, 16 Octomvrie. —Suveraniĭ şi principiĭ aŭ plecat azĭ dimineaţă la Neapole.

Muzicele militare rânduite de la Quirinal până la gară cântaŭ imnul prusian.

Mulţimea a aclamat într'un mod îndelungat pe Suveranĭ. Autorităţile veniseră la gară pentru a prezenta omagiile lor monarhilor. **(Havas).**

Cronică Teatrală

DESCHIDEREA STAGIUNEI — MANEVRELE DE TOAMNĂ

Până acum eram obicĭnuiţĭ a vedea stagiunea Teatruluĭ Naţional deschizêndu-se saŭ cu o piesă originală de o valoare oare-care, saŭ cu o traducţiune a uneĭ opere însemnate din repertoriul strein. Noua direcţiune a crezut că trebuia să facă alt-fel şi să înceapă stagiunea cu o localizare a uneĭ comediĭ germane fără nicĭ o valoare literară. Poate că nevoia a silit'o să recurgă la acest mijloc, căcĭ lipsa unora din artiştiĭ ceĭ maĭ bunĭ nu permitea direcţiuneĭ a se înfăţişa publiculuĭ cu o dramă saŭ cu o piesă de valoare.

Dar se vede că scopul d-luĭ Caragiali nu este de a face din scena Teatruluĭ Naţional o şcoală menită a forma atât gustul publiculuĭ cât şi artiştiĭ bunĭ ci d'a provoca veselia şi d'a obţine prin aceasta succese uşoare şi d'ale momentuluĭ.

Admit că Teatrul trebuie înainte de toate să fie o petrecere, dar sunt petrecerĭ cum zice francezul *de bon aloi*, sunt altele grosolane. Pe cele d'ânteiŭ le caută cine-va pe o scenă subvenţionată unde afişele sunt împodobite cu marca ţĕreĭ şi unde înaintea ridicăreĭ cortiniĭ se cântă imnul naţional, pe cele-l'alte le găseştĭ la teatre de al doilea şi de al treilea ordin saŭ în grădinĭ.

O ast-fel de petrecere am avut-o cu piesa *Manevrele de toamnă*. Ea este un fel de comedie-farsă, fără tipurĭ şi fără caractere.

Efectele sunt grosolane, glumele sunt nesărate şi greoaie, aceia ce se numeşte franţuzeşte *gros sel*.

Dar în fine rîzĭ, precum rîzĭ la grădină. Café-chantant.

Chiar localizarea nu e tocmaĭ fericită.

Unde găseştĭ la noĭ ofiţerĭ carĭ vorbesc româneşte stricat şi amestecat cu jargon francez?

Unde vezĭ la noĭ spiţerĭ ca *Haralambe Necşoiu* şi fete ca *Anuşa Vasilief?*

Cu toate astea, ar maĭ trece dacă cel puţin rolurile ar fi fost împărţite bine; dar nicĭ în astă privinţă direcţiunea n'a arĕtat priceperea la care eram în drept să ne aşteptăm din partea unuĭ director experimentat în ale culiselor.

De pildă ne întrebăm, de ce rolul *Raluceĭ Litrosescu* a fost încredinţat d-neĭ Dănescu şi nu d-neĭ Sarandi care este prima în acest gen, de ce rolul luĭ *Iancu Litrosescu* n'a fost jucat de d. Iulian, care de sigur l'ar fi caracterizat mult maĭ bine de cât d. Hagiescu, de ce rolul coloneluluĭ Făcăiescu a fost dat tînĕruluĭ A. Mateescu când d. Velescu ar fi fost maĭ la locul sĕŭ pentru un colonel în vêrstă.

De altmintrelea punerea în scenă a fost îngrijită, rolurile eraŭ ştiute afară de micĭ neajunsurĭ carĭ vor dispare în reprezentaţiile următoare:

In privinţa interpretăreĭ se poate zice că artiştiĭ ceĭ maĭ fericiţĭ aŭ fost d-na Ionaşcu şi d-niĭ Anestin, Niculescu, Catopol şi Băilescu.

D-na Ionaşcu, avea un rol strălucit de care ar fi putut să se folosească încă maĭ mult dacă nu cădea în exageraţiune când voeşte a caracteriza pe o fată sburdalnică şi rĕŭ crescută.

Rîsul sĕŭ spasmodic din actul al treilea, te face nervos fiind-că nu e natural.

In aceiaşĭ greşală a căzut şi d. Catopol care caută prea mult efecte grosolane.

Chiar tînĕrul Băilescu, care de altmintrelea a caracterizat foarte bine pe vistavoiul moldovean, a exagerat în scena dulceţelor.

D-niĭ Anestin şi Niculescu, aŭ fost excelenţĭ.

D-na Sarandi, avea, precum am zis, un rol de tot secundar ce nu era în raport cu talentul şi cu poziţiunea sa în Teatrul Naţional.

D-na Dănescu era binişor, dar s'a înşelat în caracteristica roluluĭ; d-sa a uitat că d-na *Litrosescu* nu este o mahalagioaică ci o femee burgheză.

D. Hagiescu este un actor bunicel dar are defectul de a fi unul şi acelaşĭ în toate rolurile sale.

Cele-l-alte rolurĭ sunt neînsemnate şi aŭ fost slab ţinute.

Pe afiş direcţiunea ne anunţă repertoriul luneĭ curente; cu părere de rĕŭ, nu vedem nicĭ o altă piesă originală de cât comediele cunoscute ale directoruluĭ general. Oare toată literatura noastră dramatică se mărgineşte în piesele d-luĭ Caragiale? Atuncĭ ar fi maĭ simplu de a i se da monopolul.

Sub Ludovic al XIV exista *Teatrul Moliere*, de ce să nu existe sub Carol I *Teatrul Caragiale!!* Arutnev.

Tipografia Thiel & Weiss, Strada Doamneĭ No. 15 bis.